

UNIVERSUL ȘCOLII

- *Editorial*
- *Evenimente din viața școlii*
- *Opinii*
- *Didactica*
- *Proiecte educationale*
- *Edi*
- *Noutati editoriale*
- *Diverse*
- *Informatii utile*

Arta supremă a profesorului este de a trezi bucuria exprimării
creatoare și bucuria cunoașterii.

A. Cistelian

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII

a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA

Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009

Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101

Web: www.ccdab.roE-mail: ccdab@yahoo.com**Director redactor șef:****Prof. Deák – Székely Szilárd Levente****Responsabil de număr:** prof. Munteanu Maria**Redactori:** prof. Comaniciu Cristina, prof. Jude Laurențiu, prof. Nandrea Maria, ing. ec. Onișoru Viorica**Colaboratori:** lector univ. dr. Scheau Ioan**Tehnoredactare:** aj. analist programator Popa Ioan**Corectura:** Prof. Nandrea Maria, prof. Bazilescu Sebastian

© **Autorii, conform legislației în vigoare, răspund în fața legii, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a dreptului de autor.**

SUMAR

- Simpozionul „Educație pentru dezvoltare durabilă a României – în context european” – 3
Prof. metodist Jude Laurențiu, CCD Alba
- Strategii didactice pentru dezvoltarea competențelor de lectură la ciclul primar. Metode și tehnici pentru dezvoltarea cititului fluent și conștient – 4
Prof. înv. primar Oltean Corina, Drăgan Elena
- Rolul cadrului didactic ca manager al colectivului de elevi – 7
Prof. Turcu Iuliana
- Instrumente și resurse WEB în educație – exemple de bune practici – 10
Prof. informatică Humeniuc Ramona
- Terapia prin artă – o necesitate, nu o modă – 14
Prof. psihopedagog Lațiu Camelia Lucia
- Sub semnul unui nou cogito: sunt „văzut” deci „exist” – 15
Prof. dr. Ligia Dimitriu
- Rolul și locul didacticii din perspectiva specialistului în psihopedagogia educației timpurii și a școlarității mici – 18
Prof. înv. primar Comșa Călina
- De ce să reciclăm? – 19
Prof. Turcu Iuliana
- Proiect de parteneriat educațional „O faptă bună, o hrană pentru suflet” – 21
Prof. înv. primar Suciș Doina
- Abordarea sistemului de asigurarea calității la Colegiul Economic „Dionisie Pop Marțian” – 24
Prof. dr. Popa Victoria

**SIMPOZIONUL „EDUCAȚIE PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ A ROMÂNIEI - ÎN
CONTEXT EUROPEAN”
EDIȚIA A IV-A, 15 DECEMBRIE 2012**

*Profesor metodist Jude Laurențiu
Casa Corpului Didactic Alba*

Simpozionul „Educație pentru dezvoltare durabilă a României - în context european” este parte a activităților de formare continuă a personalului didactic urmărind să:

- familiarizeze cadrele didactice, elevii și societatea cu obiectivele dezvoltării durabile;
- încurajeze creșterea calității predării și învățării în cadrul EDDR;
- ajute cadrele didactice să facă progrese și să realizeze Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului prin intermediul eforturilor specifice ale EDDR;
- ofere cadrelor didactice noi posibilități de a încorpora EDDR în procesele de reformă a educației;
- sporească atractivitatea profesiei de cadru didactic prin diminuarea sentimentului inutilității muncii didactice pentru comunitatea din care fac parte elevii;
- identifice și promoveze specificul cultural și spiritual a spațiului carpato-danubiano-pontic punându-l în valoare ca resursă a dezvoltării și prosperității comunităților autohtone;
- readucă dascălul în centrul vieții comunității, un exponent de încredere, prin identificarea acestuia cu interesele comunității. Cadrul didactic să-și găsească utilitatea în comunitate, să fie un inițiator, promotor și catalizator al forțelor latente locale și să devină capabil de a le pune în valoare în vederea bunăstării comunității;
- conserve unitatea culturală și spirituală a spațiului carpato-danubiano-pontic și afirmarea identității acestuia în spațiul european;
- îmbunătățească accesul la educația de bază de calitate în concordanță cu EDDR;
- reorienteze programele de educație existente în vederea dezvoltării durabilă a României - în context european ;
- inițieze și asigure programe de formare pentru dezvoltarea durabilă a României - în context european (DDR);
- faciliteze înțelegerea și conștientizarea publică privind impactul educației pentru dezvoltare durabilă a societății asupra vieții noastre de zi cu zi și să faciliteze înțelegerea modului în care această educație și cunoaștere științifică ecologică poate contribui la dezvoltarea unei societăți mai echitabile, sănătoase și mai tolerante;
- aducă în centrul atenției cadrelor didactice, elevilor și societății implicațiile sociale ale neglijării educației pentru dezvoltare durabilă.

În acest an cu ocazia simpozionului au fost lansate un șir de lucrări valoroase pe această temă:

1. Promovăm formarea continuă a personalului didactic pentru dezvoltarea durabilă a României, *Prof. Deák – Székely Szilárd Levente, Director CCD Alba;*
2. Simpozionul „Educație pentru dezvoltare durabilă a României - în context european” *Prof. metodist Jude Laurențiu, CCD Alba;*
3. Educație pentru o societate durabilă - educație pentru viitor, *Prof. Alexievici Eugenia, Colegiul Economic “Dionisie Pop Marțian” Alba Iulia;*
4. Cum să începi să trăiești durabil...?, *Prof. metodist Comanicu Cristina, CCD Alba;*
5. Educația pentru dezvoltarea durabilă a societății românești și profesia didactică, *Prof. Furdui Amalia, Colegiul Economic “Dionisie Pop Marțian” Alba Iulia;*
6. Abordări în dezvoltarea durabilă, *Prof. metodist Nandrea Maria, CCD Alba;*
7. Educația pentru dezvoltare durabilă în contextul local, *Macarie Valentina Colegiul Tehnic “Ion D. Lăzărescu” Cugir;*

8. Contribuția sistemului de educație la dezvoltarea durabilă a societății, *Prof. Munteanu Maria, Casa Corpului Didactic Alba;*
9. Corelația turism – dezvoltare durabilă în contextul procesului didactic, *Prof. Beca Felicia, Colegiul Economic "Dionisie Pop Marțian" Alba Iulia;*
10. Proiect de parteneriat educațional: „ Orașul natal prin fereastra timpului”, *Prof. înv. primar: Suci Doina- Liceul cu Program Sportiv, Sebeș;*
12. Aspecte ale comunicării în mediul școlar, *Prof. înv. primar, Comșa Călina, Școala Gimnazială „Ion Bianu”, Valea Lungă, Jud. Alba;*
13. Agresivitatea copiilor e o problemă gravă? , *Prof. Constantina David, Liceul Sportiv, Alba Iulia, Prof. Otilia Barabaș, Școala cu cls. I-VIII “ Vasile Goldiș”, Alba Iulia;*
14. Dezvoltarea competențelor elevilor în secolul XXI prin învățarea bazată pe proiecte, *Prof. Dache Liliana Colegiul Tehnic „I.D.Lăzărescu” Cugir;*
15. Stimularea creativității elevilor, *Prof. Ivișiș Mariana Colegiul Tehnic “I.D.Lăzărescu” Cugir;*
16. Metode active de creștere a motivației și a calității în situațiile de învățare, *Prof. consilier Maria-Ioana Bogdan, Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Alba;*
17. Timpul școlar, *Ed. Muntean Camelia Liceul Tehnologic Sebeș- G.P.P. nr 2 Sebeș;*
18. Chestionarele de interese și testele de aptitudini ca instrumente de orientare școlară și profesională, *Prof. Mihai Maria Școala Gimnazială „ Ștefan cel Mare” Cetatea de Baltă, jud. Alba.*

Lucrările de mai sus vor fi prezentate într-un număr special al revistei „Universul Școlii”

STRATEGII DIDACTICE PENTRU DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DE LECTURĂ LA CICLUL PRIMAR METODE ȘI TEHNICI PENTRU DEZVOLTAREA CITITULUI FLUENT ȘI CONȘTIENT

*Prof. înv. primar: Oltean Corina, Drăgan Ileana
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Alba Iulia*

Obiectivul lecturii

consolidarea deprinderilor de citire corectă, fluentă, conștientă și expresivă

Dezvoltarea cititului fluent

- Fluența înseamnă citire aparent lipsită de efort, cu expresivitate și inflexiuni relevante ale vocii.
- Fluența poate fi dezvoltată prin instruire directă, folosind cititul repetat sau prin încorporarea cititului repetat într-un context care este interesant și are sens.

Metodele și tehnicile didactice aplicabile în scopul dezvoltării fluentei

Cititul repetat, citirea în gând, cititul cu un coleg, teatrul cititorilor, cititul în cor și repetarea.

Cititul repetat

- Cercetările arată că citirea aceluiși material din nou și din nou conduce nu doar la îmbunătățirea cititului acelui text, dar cititul fluent se poate transfera și la alte texte.
- Pentru a fi eficientă, metoda presupune alegerea unor texte la nivelul de instruire al elevilor

(să conțină între 90 - 96% cuvinte pe care elevii să le recunoască, să fie interesante și cu sens, dar nu prea ușor predictibile).

Citirea în gând

- Fiecare elev își alege ce să citească.
- Învățătorul face același lucru - citește.
- După o sesiune de 15 - 20 minute de citire în gând, urmează o discuție cu elevii, care fac un scurt rezumat oral a ceea ce au citit și recomandă și altora.
- Se notează ceea ce au citit copiii.

Cititul cu un coleg

- Elevii sunt împărțiți pe nivele de lectură și se fac perechi: un cititor fluent cu un cititor mai puțin fluent.
- Câte doi, citesc pe rând paragrafe ale aceluiași text.

Teatrul cititorilor

- Reprezintă transformarea în lucruri spuse a textului scris.
- Este o modalitate naturală de a promova fluența pentru că elevii exersează cititul fluent fără să-și dea seama că fac acest lucru.
- Elevii câștigă încredere pentru a vorbi în public.

Cititul în cor și repetarea

- Citirea în cor a unei poezii este o modalitate naturală de a dezvolta fluența.
- Poeziile sunt menite să fie citite/ recitate cu voce tare.
- Cititul în cor al unor poezii poate fi distractiv pentru că elevii vor explora potențialul dramatic al poeziei și al vocilor proprii.

Poezii citite în cor

- Scopul pentru care cerem elevilor să citească în cor este cel de a le menține vocile animate, nu târăgănite.
- Copiii vor învăța să se concentreze pe sunete dacă sunt provocați să pronunțe astfel încât poezia să sune într-un anume fel.

Poezii în canon

- Unele texte sună foarte bine când le spunem cu grupuri mici care repetă același vers, dar încep la intervale diferite.

Cititul în cor și repetarea

- Se pot utiliza variațiuni la fel ca în muzică: tare, ușor, ușor spre tare, tare trecând spre ușor, cu silabe punctate, cu silabe care se unesc, cu intonație care urcă sau coboară etc.
- Se poate varia numărul de vorbitori pentru fiecare parte a poeziei (unison, solo, duet, grup).

Strategii de comprehensiune

- Activitatea dirijată de lectură, procedura recăutării, predarea reciprocă, citirea și rezumatul în perechi, utilizarea întrebărilor de ordine superioară, dramatizarea, metoda contrastelor/comparațiilor, atelierul de lectură

Activitatea dirijată de lectură

- Este o strategie care ghidează citirea în gând, urmată de întrebări de înțelegere a conținutului.
- Învățătorul adresează o întrebare, iar elevii citesc textul pentru a afla răspunsul.

- Apoi discută răspunsul cu grupul.
- Metoda se centrează pe comprehensiune și poate fi folosită atât cu texte narative cât și informaționale.

Ce urmărește metoda?

- Să sprijine înțelegerea cu întrebări care preced cititul în gând.
- Dezvoltă capacitatea elevului de a răspunde la întrebări.
- Subliniază predicția/anticiparea ca un aspect important al citirii în care copiii folosesc cunoștințele lor anterioare și gândirea critică pentru a genera noi cunoștințe și idei.
- Permite învățătorului să introducă elemente de literatură cum ar fi structura acțiunii și caracterizarea personajelor.
- Servește ca model pentru copii pentru a citi mai multe texte singuri, independent.

Pașii metodei

- **Trecerea rapidă prin text** – se citește titlul textului, se discută despre subiectul care va fi abordat în text și pentru a-i încuraja să formuleze întrebări despre ceea ce urmează a fi citit.
- **Termeni în avans** - se aleg 6 -10 cuvinte din text și se cere elevilor să facă anticipări pe baza acelor termeni.
- **Organizator verbal** – se oferă o scurtă prezentare a subiectului despre care urmează să citească, după care elevii vor formula întrebări la care se pot aștepta să primească răspuns în urma citirii textului.
- **Segmentarea textului** în cinci părți și pregătirea întrebărilor pentru fiecare parte.
- **Întrebările** se vor referi la cele mai importante părți ale textului în ordinea în care acestea sunt prezentate.

Rezumatul în perechi

- Un elev citește un paragraf, pe care îl rezumă cu voce tare, celalalt elev pune o întrebare, la care ambii trebuie să răspundă.
- Apoi se schimbă rolurile.

Utilizarea întrebărilor de ordine superioară

- Multe dintre întrebările învățătorului solicită doar memoria.
- El ar trebui să adreseze întrebări de ordin superior oricând este posibil pentru a sprijini dezvoltarea abilităților de comprehensiune a textului citit.

Dramatizarea

- Este o modalitate eficientă de a interpreta și analiza sensurile poveștii.
- Dramatizarea va urma după ce elevii au citit povestea și au avut ocazia să se gândească la ea.
- Se vor alege momente cu semnificație sporită, care dau posibilitatea elevilor să se antreneze și să reflecteze

Cum puteți să lucrați cu o carte după ce ați citit-o?

- Faceți o copertă/învelitoare pentru carte.
- Pregătiți o pagină de ziar pentru carte.
- Costumați-vă într-un personaj al cărții și interpretați o scenă din carte.

- Organizați un joc „Cine știe câștigă”.
- Citiți expresiv fragmente selectate din text.
- Faceți un poster.
- Interpretați rolul unui agent de vânzări și „vindeți” cartea.
- Faceți un tablou care ilustrează o parte din carte.
- Citiți o serie de fragmente descriptive din carte.
- Scrieți o scrisoare unui prieten recomandându-i cartea.
- Pregătiți o ecranizare a poveștii pentru TV sau radio.
- Scrieți jurnalul unui personaj din carte.
- Faceți un set de benzi desenate pentru poveste.
- Compuneți un cântec care spune povestea.

Imaginile fac parte din „Serbarea toamnei” realizată în acest an școlar la clasele a II-a B și a II-a D și care a constituit, prin probele de concurs, o modalitate de punere în practică a competențelor de lectură.

Bibliografie

Charles Temple, Jeannie L. Steele, Kurtis S. Meredith, adapt. Nicolae Crețu, *Strategii de dezvoltare a gândirii critice pentru toate disciplinele școlare, Ghidul 2*, Editura Pro Didactica, 2002

ROLUL CADRULUI DIDACTIC CA MANAGER AL COLECTIVULUI DE ELEVI

*Prof. Turcu Iuliana
Șc. Gimnazială „V. Goldiș” Alba Iulia*

Managementul în școală are la bază “știința conducerii” în general și a școlii în special, știința care pune la dispoziție suportul teoretic necesar practicii de conducere; practica acestei conduceri științifice furnizează la rândul său elemente noi necesare chiar dezvoltării științei conducerii.

Managementul este un proces care determină atingerea scopurilor organizației: accentul se pune pe ceea ce face managerul și pe ceea ce rezultă din activitatea lui.

Esența rolurilor manageriale ale cadrelor didactice în activitatea de la clasă este orientarea și dirijarea resurselor umane și materiale de care dispune clasa și procesul instructiv-educativ la un moment dat, către realizarea obiectivelor proiectate, în condiții de eficiență maximă.

Școala este o instituție specializată în realizarea educării elevilor, sistematic, cu personal specializat, după un program fundamentat științific.

În sistemul social de educație și învățământ, cadrul didactic trebuie să se raporteze la cei pe care îi educă, să stabilească relații de cooperare cu părinții acestora și cu alți factori interesați ai societății. El nu educă numai la catedră sau în clasă, ci, prin fiecare contact relațional cu copiii și

părinții, desfășoară o muncă de creștere și dezvoltare, de conducere și direcționare. Activitatea educatorului se desfășoară în fața unor individualități psihice umane în formare. Deci educatorul are responsabilități maxime în ce privește comportamentele și intervențiile lui.

În procesul instructiv-educativ, educatorul constituie figura centrală pentru elevi.

Principalele funcții sau roluri manageriale ale cadrului didactic pot fi grupate în următoarele componente (Iucu,R.- 2000):

- a) planificarea;
- b) organizarea;
- c) controlul și îndrumarea;
- d) evaluarea;
- e) consilierea;
- f) decizia educațională.

Planificarea nu se referă cu rigurozitate la alcătuirea documentelor scrise, ci cuprinde un sistem de decizii privind obiectivele și viitoarele mijloace, acțiuni, resurse și etape pentru realizarea acestora.

Reținem principalele etape ale planificării:

- a) analiza ciclului managerial anterior cu ajutorul instrumentelor de tip evaluativ;
- b) diagnoza stării inițiale care vizează depistarea elementelor deficitare;
- c) prognoza - reprezintă sesizarea unor caracteristici din viitor;
- d) alcătuirea planului este rezultatul activității de planificare ce trebuie să fie flexibil, cu inițiativă. Acest plan trebuie să precizeze și activitățile ce se vor organiza prin realizarea obiectivelor, stabilindu-se și evaluarea în timp a responsabilităților dirigintelui și elevilor.

Cea mai importantă problemă a planificării o constituie corelația optimă dintre obiective – resurse – timp.

Organizarea presupune cunoașterea mijloacelor operative, a locului și rolului fiecărui membru al clasei de elevi, a capacităților sale de îndeplinire a sarcinilor educative.

Pentru elevi este foarte important să fie consemnate de managerul clasei:

- atribuțiile generale;
- activitățile cu caracter permanent sau periodic ;
- activități individuale și colective;
- activități îndeplinite zilnic și săptămânal;
- colegii sau persoanele cu care colaborează.

O soluție foarte bună în organizarea școlii este Regulamentul de Ordine Interioară. Pentru cadrul didactic, manager al clasei, este foarte important aspectul privind pregătirea materialelor ca suport al activității educative și didactice, organizarea spațiului ergonomic al clasei.

Cadrul didactic trebuie să manifeste interes față de organizare, punând accent pe obiectivele prioritare în limitele unei unități de cerințe, cu specificarea clară a temelor și responsabilităților pe termene controlabile.

Controlul și îndrumarea. Prin intermediul controlului managerul clasei urmărește modul de aplicare a prevederilor regulamentului, fapt ce poate să ajute la depistarea oportună a perturbărilor, deficiențelor sau blocajelor care intervin în calea realizării obiectivelor.

Controlul presupune conlucrarea, îndrumarea activă, ritmică și temeinică, stimularea inițiativelor, schimbul de idei și opinii în interesul optimizării procesului educațional.

Funcțiile controlului sunt:

- de supraveghere;
- de conexiune inversă;
- de prevenire a eventualelor situații de criză educațională.;
- de creație și perfecționare.

Evaluarea la nivelul managerului clasei nu trebuie să o confundăm cu evaluarea de tip docimologic. În contextul studiat, evaluarea reprezintă verificarea măsurii în care scopurile și obiectivele dintr-o etapă managerială au fost atinse.

Pașii evaluării sunt:

- obținerea informațiilor prin intermediul unor instrumente cum ar fi: dări de seamă statistice, analiza documentelor scrise în scopul alcătuirii unei baze de date manageriale;
- prelucrare statistică – analiza și organizarea sistemului de date pe criterii aritmetice, numerice;
- elaborarea aprecierilor – se formulează judecăți de valoare asupra datelor prelucrate.

Consilierea este o relație specială, dezvoltată între cadrul didactic (managerul clasei) și elevul în nevoie, cu scopul de a-l aproba și este normal că cel mai bine poate face acest lucru dirigintele, profesorul care-l cunoaște cel mai bine.

Principalele faze ale consilierii sunt:

- clarificarea problemei elevului, în care se vor urmări (inițierea unei relații de încredere, confidențialitate, ascultare activă, stabilirea timpului și a duratei consilierii, alegerea limbajului de comunicare folosit);
- formularea problemei – definirea situației elevului pentru depășirea crizei;
- intervenția care de multe ori nu se suprapune cu cea de formulare;
- încheierea – faza finală a consilierii în criză, când cadrul didactic și elevul constată finalizarea procesului, reluarea relației normale profesor-elev sau elev-elev.

Decizia educațională – din punct de vedere managerial este un proces de selectare a unei linii de acțiune dintr-un număr de alternative pentru a ajunge la un anumit rezultat, obiectiv.

La nivelul învățământului, decizia are un caracter mai complex decât în alte domenii, pentru că decizia educațională are semnificații deosebite, consecințele deciziilor având influență directă asupra personalității viitorului adult.

Pentru ca o decizie educativă să fie corectă, ea trebuie să parcurgă mai multe etape:

1) pregătirea deciziei prin:

- identificarea problemei;
- obținerea informațiilor și cunoașterea cauzelor care au generat abaterea prin observații, teste, studiu de caz, convorbire;
- selecția, organizarea și prelucrarea informației;
- elaborarea variantelor de acțiune și a proiectelor de măsuri;

2) adoptarea deciziei și a măsurilor de aplicare. Cele mai eficiente forme de adoptare a deciziei sunt prin folosirea metodei SWOT, cooptarea elevilor în activitatea de selecție a alternativelor.

Aplicarea deciziei și urmărirea îndeplinirii ei se va face printr-o succesiune de activități organizatorice și motivaționale:

- comunicarea deciziei;
- explicarea motivației ei în fața elevilor;
- organizarea acțiunii practice (stabilirea termenelor, responsabilităților, colaborărilor între elevi);
- controlul îndeplinirii deciziei (ce ajută la depistarea elevilor problemă);
- reglarea optimă a acțiunii;
- evaluarea rezultatelor obținute.

Toate rolurile manageriale funcționează într-o permanentă interdependență.

Responsabilitatea dirigintelui implică însumarea mai multor roluri: de profesor, de părinte, de consilier. Efortul este considerabil și de multe ori este nevoie de multă organizare, dăruire, răbdare și sacrificii.

Numai satisfacția ce apare la sfârșitul celor patru ani de lucru cu elevii, când se realizează acel liant între diriginte și elevi este singura sursă de energie necesară managerului clasei pentru continuarea acestei nobile activități.

Bibliografie

- IUCU, R. – Managementul și gestiunea clasei de elevi, Polirom, Iași, 2000
- NICULESCU, R.M. – A învăța să fii un bun manager, Inedit, Tulcea, 1994
- STAN, E – Managementul clasei, Aramis, București, 2003

INSTRUMENTE ȘI RESURSE WEB ÎN EDUCAȚIE EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

prof. informatică HUMENIUC RAMONA
Colegiul Național “Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia
Școala gimnazială “Avram Iancu” Unirea

În condițiile unui mediu competitiv al secolului XXI, care ne obligă să trecem de la tradițional la modernism, adică să transformăm informația în cunoaștere, rolul profesorului de astăzi este acela de a proiecta experiențe de învățare motivante, colaborative, valoroase pentru elev și, în acest context, de a-i deveni acestuia tutore, prin activități de supraveghere, îndrumare și facilitare.

Instituțiile de învățământ au început foarte repede să exploateze bogăția și natura interactivă a Internetului-un instrument util pentru documentare, colaborare și comunicare cu alte persoane. Utilizarea responsabilă și corespunzătoare a Internetului presupune: discuții asupra site-urilor, care includ informații reutilizabile; familiarizarea cu instrumentele de comunicare; furnizarea unor instrucțiuni explicite cu privire la modul în care pot găsi informații relevante, de bună calitate; folosirea unor surse de informații acreditate și respectarea legii copyright-ului.

1. **BLOG-uri**

Succesul înregistrat de forumurile de discuții și de fluxurile web a condus la dezvoltarea unui nou tip de sistem de comunicare online: **blog-urile (Weblog-urile)**.

Conform definiției dată de enciclopedia online Wikipedia “Un blog (prescurtat de la expresia engleză web log= jurnal pe Internet) este o publicație web ce conține articole periodice sau și cu actualizare neîntreruptă, ce au de obicei caracter personal”. Acest gen de publicații web sunt în principiu accesibile publicului larg. Scopul blog-urilor este divers, dar în domeniul educațional profesorului îi poate fi deosebit de util ca ca un mijloc de legătură cu elevii săi, întrebările, aprecierile acestora, intervenția coordonatorului fiind un instrument apreciabil în realizarea feed-back-ului în clasă.

Exemple de bloguri: Blogspot Blogger, Wordpress (există și în limba română). Blogurile:

- pot fi utilizate ca *instrument de lucru pentru elevi* – elevii scriu pe blog informații despre disciplinele pe care le parcurg, pot scrie materiale în grup, pot face schimb de informații de documentare, de colectare de informații, publică pe blog lista de adrese Web utile;
- pot fi utilizate ca *instrument de lucru pentru profesor* (fig. 1)– profesorii își pot întreține, în mod public sau privat, notițe despre lucrurile pe care le predau, despre proiectele la care colaborează și despre ideile nou apărute;

Fig. 1 Blogul Bibliotecii Colegiului Tehnic Aiud-
instrument de lucru colaborativ pentru profesori pe platforma Wordpress

- pot fi utilizate ca *instrumente de lucru în grup* (fig.2)– un blog poate fi utilizat de un grup de elevi pentru a lucra la un proiect sau pentru a discuta pe o anumită temă. Astfel, materialele vor fi scrise în grup, dezvoltarea web se va face în colaborare prin schimb de informații de documentare, de planificare a proiectului. Seminariile virtuale presupun existența unui instructor la 15-20 de elevi sau mai mulți, depinde de forma concretă de învățare. Îndrumarea elevilor în seminariile virtuale este foarte intensă. Modalitățile de evaluare a activității de învățare într-un câmp virtual care pot fi folosite sunt: chestionarul, observarea activității în spațiul virtual, analiza interacțiunilor online, discuțiile online.

Fig. 2 Blogurile elevilor și profesorilor în proiectul multilateral Comenius G.A.L.E. - pe platforma *Blogspot*

- pot fi utilizate ca *instrument de lucru la curs* – profesorii pot utiliza un blog ca pe un mediu de învățare și predare, unde pot actualiza zilnic informațiile despre curs, postează legături către materialele didactice, iar elevii pot contribui la discuții;

Blog-urile sunt mult mai ușor de gestionat decât un site obișnuit: elevii nu trebuie să aibă cunoștințe avansate de programare, nu este nevoie de utilizarea unui editor Web iar actualizarea blog-ului poate fi făcută de la orice calculator care dispune de o conectare la Internet.

2. SITE-uri WIKI

Wiki-urile sunt cunoscute drept site-uri web colaborative. Prin modul cum sunt construite, ele oferă un spațiu unde elevii pot să lucreze împreună pentru derularea online a unor proiecte care implică: activități de cooperare și colaborare, planificare, investigare, negociere, împărtășirea ideilor, exprimarea unor sugestii, discutarea soluțiilor. Fiecare pagină dintr-un wiki poate fi simplu editată de un utilizator, într-un browser, folosind formulare, fără a fi necesare cunoștințe HTML.

Wiki-urile oferă posibilitatea partajării resurselor, permit integrarea facilă a conținuturilor multimedia, permit evaluarea calitativă și cantitativă a muncii elevilor (wiki înseamnă „repede” în limba hawaiană). Wiki este un instrument de bază în managementul proiectelor.

Exemple de adrese wiki: www.wikispaces.com, www.tiddlywiki.com, <http://www.wikidot.com>.

Profesorul poate opta pentru un wiki drept instrument de lucru eficient și atractiv pentru elevi datorită atributelor acestora:

- are o interfață atractivă și accesibilă, este simplu de utilizat, fapt care ușurează și munca de tutor a profesorului;
- orice elev poate să posteze materiale sau să editeze pagini fără a fi necesare cunoștințe HTML sau de programare;
- oferă un spațiu de discuții și dezbateri, ideal colaborării online;
- mai multe persoane pot contribui la editarea unui document sau a unei pagini;

- permite încărcarea ușoară a diferitelor tipuri de materiale: aplicații Microsoft Office (Word, Excel, PowerPoint), imagini, sunete, slide show-uri, link-uri către alte site-uri web;
- este un spațiu flexibil la care oricine este membru al site-ului își poate aduce contribuția pentru îmbogățirea conținutului acestuia;
- permite administratorului site-ului să aleagă între trei modalități de securitate: publică, protejată sau privată;
- procesul de învățare al elevilor poate fi ușor urmărit, pe măsură ce se desfășoară;
- fiecare membru al echipei are o contribuție personală iar produsul final este rezultatul interacțiunilor grupului;
- constituie o modalitate de organizare a documentelor unei grupe;
- poate fi folosit ca mijloc de prezentare a activității unui grup de elevi.

Utilizarea wiki-ului ca instrument pentru învățarea colaborativă, pe unitatea de învățare “Organizarea și prelucrarea informației” clasa a XI-a TIC (fig.3), în proiectul internațional eTwinning “Eurotrotters” (fig. 4) sau în predarea la clasă (fig.5) s-a dovedit a fi o alegere extremă de inspirată. Elevii au fost foarte motivați și au dovedit seriozitate în realizarea sarcinilor, au respectat termenele stabilite, au fost receptivi la sugestiile profesorului.

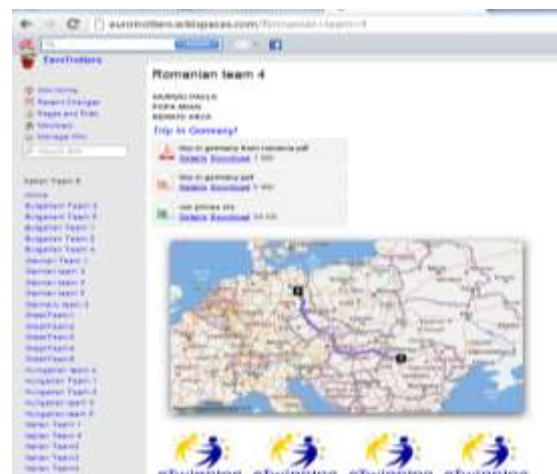

Fig. 3 Wiki-ul unității de informare “Organizarea și prelucrarea informației”- TIC, clasa a XI-a ruta directă sau cls. a XII-a ruta progresivă

Fig. 4 Wiki-ul proiectului internațional eTwinning “Eurotrotters”

Fig. 5 Wiki pentru activități TIC+Informatică la clasă (cls. IX-XII)

3. PUBLICAREA DOCUMENTELOR ȘI A PREZENTĂRILOR

Scribd (<http://www.scribd.net>) este o publicație gratuită on-line ce permite postarea și partajarea documentelor. Incluzând un număr mare de documente publicate este considerat în momentul de față un “YouTube pentru documente”. Suportă formate de tip Adobe Reader (.pdf), Microsoft Word (.doc, .docx), Microsoft PowerPoint (.ppt, .pptx, .pps, .ppsx), Microsoft Excel (.xls, .xlsx), OpenOffice Text Document (.odt, .sxw), OpenOffice Presentation Document (.odp, .xsi), OpenOffice Spreadsheet (.ods, .sxc), toate formatele OpenDocument, Plain Text și Rich Text Format (.rtf).

SlideShare (<http://slideshare.net>)

- este cel mai mare instrument on-line gratuit utilizat pentru publicarea de materiale și punerea acestora la dispoziție altor utilizator. Aplicația permite încărcarea prezentărilor în format PowerPoint, documente și foi de calcul, acestea putând fi vizualizate într-un player Flash (fig.6). Utilizatorii pot marca prezentările, le pot descărca sau include (embed) în propriile site-uri sau bloguri.

Fig. 6 Captură activități de pe *slideshare.net*-cont personal

O schimbare în educație deja se produce: tehnologiile informației și comunicării devin instrumente curente în instituțiile școlare. Trebuie luate în considerare cerințele organizatorice și pedagogice de bază pentru a continua eficient deoarece e-learningul oferă oportunități interesante de instruire.

Interacțiunea dintre actualele tehnologii informaționale și procesul instructiv-educativ implică din partea cadrelor didactice un proces reformativ continuu de autoperfecționare, reinițieri pedagogice adecvate cerințelor noi reprezentate de proiectarea curriculară cu componentă IT și elaborarea strategiilor didactice care să includă instrumente și resurse web, obiecte educaționale în format electronic.

Bibliografie:

1. Anghel, T., 2009. *Intrumente și resurse web pentru profesori*, Editura All, București
2. Bocoș, M., 2007. *Didactica disciplinelor pedagogice*, Editura Paralela 45, Pitești
3. Brut, M., 2006. *Intrumente pentru e-learning-ghidul informatic al profesorului modern*, Editura Polirom, Iași
4. Oprea, C.L., 2007. *Strategii didactice interactive*, Editura Didactică și Pedagogică RA, București
5. www.eTwinning.ro
6. www.blogspot.com
7. www.fseromania.ro
8. www.slideshare.net
9. www.scribd.net
10. www.wikispaces.com

TERAPIA PRIN ARTĂ – O NECESITATE, NU O MODĂ

Prof. psihopedagog Lațiu Camelia Lucia
Lic. Tehnologic „T. Cipariu,, Blaj

*„Arta spală sufletul de tot praful fiecărei zile din viața noastră.
Fiecare copil este un artist. Problema este cum să rămână un artist i după ce va crește.,,
Pablo Picasso*

Noțiunea de „ARTĂ,, se asociază cu : creativitate, dans, teatru, muzică sau pictură. De aici apar termeni ca suflet, emoție, sensibilitate. Putem spune că sentimentele sunt interdependente cu arta. Astfel putem vorbi despre Art Terapie, “o îmbinare între cultură și mijloace terapeutice, pentru a crea o formă psihică și fizică de optimizare”.

Atât copiii din centrele de plasament, persoane cu dizabilități, cât și adulții cu probleme personale, care au nevoie de mai multă încredere în ei înșiși, sunt ajutați cu acest tratament care folosește arta. „Este cea mai ușoară formă de terapie care dă rezultate. Anumite boli se pot ameliora doar prin muzică, pictură, teatru sau dans. Aplicată pe categorii de boală, Art Terapie este practică de regulă în grup, de un artist care conlucrează cu un psiholog: „ Foarte importantă este metoda de lucru pe care o aplici, în special la persoanele cu dizabilități, pentru că sensibilitatea lor este extremă. Muzica, ca formă de relaxare, „tratează” dependența de oameni, copiii care întreabă tot timpul de familie, și cărora trebuie să le formezi o activitate intelectuală în interior; ca să se concentreze, sunt puși să asculte sunete din natură, susurul apei etc. Dansul le este benefic persoanelor cu afecțiuni mai grave ale percepției, care cred că nu au picioare sau alte membre. „Art Terapie ameliorează și naște sentimente. Ideea este să le ocupi timpul, și să se reducă medicația. În Marea Britanie meseria de art terapeut este recunoscută de stat și presupune un nivel de pregătire specializat, în țara noastră termenul de *art terapie* încă mai implică muncă de voluntariat și două sau trei persoane la fața locului: artistul, psihologul și eventual asistentul social

Terapia prin artă este, în primul rând, o metodă eficientă de reconciliere a conflictelor emoționale, de a crește conștiința de sine, ajutându-i pe copii să se exprime fără să fie nevoie să folosească limbajul verbal și să depășească barierele impuse de problemele lor psihice și mentale. Terapia prin artă poate fi, de asemenea, utilizată pentru evaluarea persoanelor individuale, a cuplurilor, a familiilor sau a grupurilor. Terapia este însă cu adevărat eficientă mai ales în cazul copiilor care au dificultăți de vorbire sau dificultăți emoționale care îi împiedică să vorbească despre spaimele lor interioare.

Legătura dintre artă și sănătatea mentală a fost recunoscută științific spre sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea. Cartea lui Prinzhorn, *Artistry of the Mentally III (Arta bolnavilor psihic)*, publicată în 1922, conținând fotografiile ale unor produse artistice uimitoare, realizate de adulți ce sufereau de diverse afecțiuni psihice, a stârnit interesul în ceea ce privește capacitatea anumitor pacienți de a se exprima prin intermediul artei. În plus, s-a constatat că arta nu ajută doar la o mai bună stabilire a diagnosticului, ci contribuie efectiv la reabilitarea bolnavilor. Arte precum pictura, grafica, modelajul ajută persoanele cu deficiențe psihice să își dezvolte mai bine coordonarea fizică și mentală.

Art-terapia se bazează pe recunoașterea faptului ca gândurile și emoțiile fundamentale, ce vin din inconștient, capătă expresie mai degrabă în imagini decât în cuvinte.

Nu există modalitate corectă sau greșită în exprimarea emoțiilor prin art-terapie. Nu trebuie să excelezi în pictură sau muzică, trebuie doar să te simți liber și să te exprimi liber. Și cine poate face asta mai bine decât copiii.

Art-terapia învață copiii și oamenii mari deopotrivă, să se exprime, să dea frâu liber creativității. Fie că este art-terapie prin pictură, art-terapie prin modelaj, art-terapie prin joc, art-terapie prin teatru sau dans, copilul învață să devină el însuși, să se exprime liber să devină

încrăzător în forțele sale proprii, să comunice și să relaționeze, într-un cuvânt, să fie un copil fericit.

Art-terapia este o oportunitate pentru fiecare de a se exprima spontan și autentic, o experiență care în timp duce la împlinire personală, vindecare emoțională și profundă transformare. Atelierul de art-terapie este locul în care copiii îi exprimă emoțiile, trăirile, temerile și dorințele. Rolul psihologului este acela de a modera și de a încuraja exprimarea liberă, spontană, într-o atmosferă degajată, în care copilul se simte în siguranță și protejat.

Terapia prin arta abordează diversele aspecte ale personalității prin mijloace artistice, al căror scop este să descopere potențialul personal și să-l folosească pentru dezvoltarea armonioasă a persoanei. Art terapia folosește arta ca manieră de exprimare personală, pentru comunicarea trăirilor, pentru o explorare a interiorului în scopul creșterii și armonizării ființei.

Rezultate vizate: formarea inteligenței emoționale, stimularea canalelor senzoriale, dezvoltarea capacității de a se exprima mai repede și mai ușor, modelarea personalității prin valori estetice și orientarea spre încorporarea frumosului în viață și activitate, stimularea proceselor complexe de asimilare și fixare afectivă atât la nivel individual cât și colectiv, a valorilor estetice, dezvoltarea percepțiilor și reprezentărilor vizuale, a imaginației creatoare, stimularea creativității, facilitarea comunicării interpersonale, creșterea sociabilității, creșterea adaptării în societate, rezolvarea eficientă a conflictelor, stări afective tonice, inducerea unei stări de liniște, acceptare de sine, reducerea tensiunii și anxietății.

Bibliografie

1. Ghergu, Alois, editura Polirom, 2011, *Evaluare si intervenție psihoeducațională. Terapii educaționale, recuperatorii si compensatorii*
2. Aron Rubin, Judith, editura Trei, 2010, *Art-terapia. Teorie si tehnica*
3. Stan, Constantin București, *curs de art terapie*

SUB SEMNUL UNUI NOU COGITO: SUNT „VĂZUT” DECI „EXIST”

*Prof. dr. LIGIA DIMITRIU
Colegiul Tehnic „Apulum” Alba Iulia*

Comunicarea se află astăzi în centrul preocupărilor noastre, nenumărate lucrări de specialitate venind să ne întâmpine cu soluții miraculoase privind probleme de cuplu, de serviciu, din familie, prezentând cu abilitate tehnici de seducere a partenerului, cum să obții o slujbă, cum să nu-ți superi superiorii, cum să-ți construiești o imagine fără fisură în ochiul celuilalt.

Încă din anii `30 sociologii Școlii de la Frankfurt, Theodore W. Adorno și Herbert Marcuse, considerau că media reprezintă un instrument care asigură hegemonia ideologiei capitaliste, pentru ca Guy-Ernest Debord și Pierre Bourdieu să analizeze diferitele forme de cenzură a logicii alienante a ratingului operate în spațiul mass-mediei. Aceste dispute privind rolul mijloacelor de informare din societatea competițională au îndemnat la asumări de poziție pasionante și ambivalente spre exemplu, Internetul considerându-se a fi speranța unei solidarități globale sau invers, un mijloc al disoluției legăturile sociale autentice într-o multitudine de microcomunități individuale.

S-ar putea spune că ultimele decenii ale secolului al XX-lea și primul deceniu al secolului curent au trăit cu savoare negația, După ce Marx, Nietzsche și Freud au canonizat hermeneutica suspiciunii și tonul vaticinar, orice demers cultural începuse să fie contaminat de voluptățile nihilismului anunțându-se „moartea artei”, „moartea lui Dumnezeu”, „moartea metafizicii”, acest cortegiu funerar fiind completat de „moartea istoriei și a omului”. Există însă, în sânul acestui peisaj al epistemologiei negației un nou suflu, care traduce un tip de angajament reflexiv vindecat parțial de umbre. A doua jumătate a secolului al XX-lea este marcată de o vizibilă sensibilitate teoretică față de cotidian, contemporană cu dezvoltarea postbelică a societății occidentale și accesul cvasi-generalizat al membrilor acesteia la bunurile de consum, datorită creșterii evidente a nivelului de

trai și a dezvoltării tehnicilor de comunicare. Diversitatea fenomenelor comunicării se datorează și faptului că științele comunicării împrumută metode, teorii, termeni din diferite discipline precum cibernetica, psihologia, sociologia, semiotica și, pe de altă parte, mijloacele de comunicare au cunoscut o evoluție remarcabilă.

Așezând sub semnul spectacolului devenirea recentă și deopotrivă a lumii capitaliste și comuniste, Debord vede în aceasta un „model de viață” și „un model al vieții dominante”. Nu atât proliferarea nemăsurată a imaginilor transformă societatea de consum într-un spectaculară, cât faptul că accesul la noi și la noi înșine se realizează prin intermediul imaginii.

Altfel spus, pentru a ajunge la noi înșine, pentru a ne adresa celuilalt, trebuie să utilizăm imagini și obiecte, care, de-abia ele, ne pot spune *cine* suntem noi, *cine* și *ce* sunt ceilalți.

Televiziunea și jurnalele antrenate de logica concurenței pentru audiență sunt poate, în momentul de față, mijloacele moderne de comunicare capabile, în cea mai înaltă măsură, să antreneze pulsionile primare ale publicului. „A fi înseamnă a fi văzut”, spunea Berkeley. S-ar putea completa: „A fi înseamnă a apărea” la televizor, în presă, ecranul devenind, în zilele noastre, după aprecierea lui Pierre Bourdieu „un fel de oglindă a lui Narcis, un loc exhibare narcisistă”.¹

Sociologul francez atrage atenția, de altfel, pe parcursul acestui studiu asupra specificității condițiilor de comunicare pe care le impune televiziunea, referindu-se în mod particular la constrângerile temporale ale cadrului de emisie care limitează posibilitatea de a comunica ceva substanțial. Această „sită” este dublată de cenzurile de natură economică care determină o serie de televiziuni să abordeze teme care se „vând”, care cresc cota audienței, în defavoarea apelului la autenticitate, faptul divers reprezentând „hrana preferată a presei de senzație”.²

Sexul, drama, crima, știrile șoc au evoluat din zona periferică, spre prima pagină conținând toate ingredientele obținerii de câștig imediat. Comunicarea unor fapte futele - faptul divers fiind, după cum se știe, stadiul rudimentar al informației – are ca și consecință consumul unui secvențe importante de timp, televiziunea devenind, în contemporaneitate, pentru o bună parte din public, drept unică sursă de informare. Este cunoscut faptul că dintre toate mijloacele de comunicare, televiziunea deține un monopol net, având un rol extrem de important în formarea „gustului” și/sau în „deformarea” minților unei părți foarte importante a populației. Or, faptul divers presupune umplerea unui timp atât de prețios cu vid, cei mai mulți dintre telespectatori devenind un catalog al chipurilor în vogă, al scandalurilor, ducând la îndepărtarea lor de ceea ce este esențial.

Parafrazându-l pe Bourdieu s-ar putea afirma faptul că unele posturi de televiziune „ascund arătând” altceva decât ceea ce pretinde a fi preocupată să arate, adică să informeze. Principiul de selecție din masa vizibilului care guvernează privirea jurnalistului este senzaționalul, spectaculosul actul de televiziune și cel jurnalistic presupunând o punere în scenă, o dramatizare care exagerează importanța unor fapte, catalogate greșit drept „evenimente”.

Asemenea fotografiei, care însoțită de *legendă* capătă centru de greutate în direcția în care cuvântul dă sens imaginii, titlurile alese pot crea fantasmă, panică sau pur și simplu reprezentări false, totul în logica lucrului *ieșit din comun*.

Astfel, în mod paradoxal un cotidian oferă publicului fapte extra-cotidiene, jurnalistul devenind un vânător al extraordinarului, al exclusivității ceea ce a dus, la o uniformizare și la alunecarea în banalitate a incendiilor, a inundațiilor, amestecate cu dezinvoltură printre „știrile” de ultimă oră privind bucele recent vopsite ale unei „vedete”.

Această constrângere de ordin economic, până la urmă, a selectării cu orice preț a faptelor ieșite din comun poate avea ca și efect o tocire a gradului de reacție a celui care privește, un incendiu prezentat în cadrul știrilor de la ora 17, părând a fi la fel de firesc ca sosirea primăverii, aspect pe care sociologii l-au sesizat: transformarea extraordinarului în obișnuit. Fapt specific televiziunii – realizat prin intermediul imaginii – este „efectul de real”, întrucât imaginea are capacitatea de a declanșa emoții puternice sau reacții puternice de mobilizare a maselor. Se pot produce astfel, în sânul realului, efecte neașteptate, televiziunea având capacitatea de a-și autosurclasa rolul de „instrument” *de redare* a realității, devenind unul *de creare* a acesteia.

¹ Pierre Bourdieu, *Despre televiziune*, trad. Bogdan Ghiu, București, Editura Art, 2007, p. 15.

² *Idem*, p.23.

Sociologul francez, Pierre Bourdieu remarcă faptul că în societatea contemporană, monopolul, dar și concurența uniformizează în cel mai bun caz, doar ordinea titlurilor zilei fiind diferită, fie că vorbim despre televiziune, fie despre presă: „Dacă *Libération* dedică prima pagină unui anume eveniment, *Le Monde* nu poate să rămână indiferent, fie și deosebindu-se puțin, pentru a-și marca distanța și a-și păstra reputația de obiectivitate și seriozitate. Aceste mici diferențe cărora, obiectiv, jurnaliștii le acordă o atât de mare importanță maschează niște enorme asemănări. În comitetele de redacție, o considerabilă cantitate de timp este alocată discutării celorlalte ziare și în special discutării a «ceea ce acestea au făcut și noi nu». (...). Așa se obțin succesele mediatice, corelate, uneori (nu întotdeauna), și cu succesele de casă. Acest adevărat joc de oglinzi ce se reflectă unele pe altele produce un formidabil efect de închidere, de obturare mentală”³.

Cota de audiență este cea care dictează politica televiziunilor, iar procentul de vânzare cel care determină direcția jurnalelor, relația dintre audimat și mijloacele media, strategii de comunicare, subiecte creionând un cerc perfect închis. Categoriile de subiecte sunt adaptate, așadar, unor cerințe imediate, obiectivele, pozițiile de interes jurnalistic fiind cele care răspund legii audimatului.

Această goană obstinată după senzațional poate avea în timp efecte greu de prevăzut, pe de altă parte, fiind de înțeles faptul că pentru a atrage atenția asupra unei zile obișnuite din viața unui oraș sau a unui om presupune deja harul unui ...Gustave Flaubert, căruia îi plăcea, de altfel să spună: „Trebuie să zugrăvești bine mediocrul”⁴.

Profesioniști ai audienței, cu simțurile antrenate în a face diferența între ceea ce ar putea avea succes și ceea ce nu s-ar vinde, răspund la judecata de apoi a cifrelor care le poate confirma sau nu supraviețuirea pe piață: „Televiziunea este un instrument de comunicare foarte puțin autonom, asupra căruia se exercită o serie întreagă de constrângeri ce derivă din relațiile sociale existente între jurnaliști, relații de concurență acerbă, nemiloasă, dusă până la absurd, care sunt, însă, în același timp, *relații de conivență*, de complicitate obiectivă, întemeiate pe interese comune legate de pozițiile ocupate înăuntrul câmpului de producție simbolică și, totodată, pe faptul că jurnaliștii au în comun structuri cognitive, categorii de percepție și de apreciere legate de originea lor socială și de instrucția (sau lipsa de instrucție primită).”⁵ Reducerea vieții la aspectul anecdotic și la bârfă, demers care mizează pe curiozitatea publicului, este însoțită de aprecierile unor „filozofi” ai insignifiantului care se erijează în lideri de opinie. Jurnalistul se vede pus în situația fie de a merge în sensul curentului dominant, fie să conceapă un nou produs jurnalistic care să mizeze pe diferență.

Câmpul jurnalistic, atât cel din sfera televiziunii, precum și cel din segmentul presei scrise, este extrem de vulnerabil, fiind dependent de factorii externi, respectiv de cerere.

Acest univers eteronom, supus constrângerilor de ordin comercial are un impact uriaș asupra celorlalte câmpuri, fiind bine știut coeficientul impresionant al influenței televiziunii și presei mondene, în special – din nefericire – asupra tinerilor care se identifică cu o serie de modele promovate de către media. Astfel, se pot crea confuzii între cota deținută în televiziune și în presă a unei personalități și ponderea deținută de ei în universul lor specific, a fi invitat la televizor fiind o formă de recunoaștere implicită: *sunt văzut, deci exist*.

Bibliografie

- BAUDRILLARD, Jean, *Sistemul obiectelor*, Traducere de Horia Lazăr, Cluj, Editura Echinoc, 1996.
 BĂICUȘ, Iulian, *Dublul Narcis*, București, Editura Universității, 2004.
 BĂDESCU, I., *Civilizație industrială și perspectivă socială*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1983.
 BOURDIEU, Pierre, *Despre televiziune*, trad. Bogdan Ghiu, București, Editura Art, 2007.

³ Pierre Bourdieu, *Despre televiziune*, trad. Bogdan Ghiu, București, Editura Art, 2007, p. 35.

⁴ Gustave Flaubert, *apud*. Pierre Bourdieu, *Despre televiziune*, trad. Bogdan Ghiu, București, Editura Art, 2007, p. 29.

⁵ Pierre Bourdieu, *Despre televiziune*, trad. Bogdan Ghiu, București, Editura Art, 2007, pp. 56-57.

PĂNIȘOARĂ, Ion-Ovidiu, *Comunicarea eficientă*, Iași, Editura Polirom, 2004.

PERRETI, A.; Legnand, J. A.; Boniface, J., *Tehnici de comunicare*, Iași, Editura Polirom, 2001.

ROLUL ȘI LOCUL DIDACTICII DIN PERSPECTIVA SPECIALISTULUI ÎN PSIHOPEDAGOGIA EDUCAȚIEI TIMPURII ȘI A ȘCOLARITĂȚII MICI

*Prof. înv. primar Comșa Călina,
Școala Gimnazială „Ion Bian” Valea Lungă, județul Alba*

Educația este procesul prin care se realizează formarea și dezvoltarea personalității umane.

Educația formală are un caracter organizat, sistematizat, instituționalizat. Ea se adresează vârstei de formare și asigură asimilarea sistematică a cunoștințelor, exersarea intensivă a comportamentelor sociale și dezvoltarea capacităților individuale. Orice problemă care apare în dezvoltarea unui copil, cu cât intervenția este mai timpurie, cu atât șansa de remediere este mai mare. De asemenea, cu cât intervenția se produce mai târziu, cu atât mai mari sunt costurile asociate și prognosticul poate fi nefavorabil.

Până în anul 1989, în România numărul elevilor care părăseau școala era în creștere. Preluând modelul altor state, s-a adoptat o modalitate clară de reducere a repetenției și a părăsirii timpurii a școlii. Este intervenția la vârstele mici și foarte mici a educației timpurii

Educația timpurie, ca primă treaptă de pregătire pentru educația formală, asigură intrarea copilului în sistemul de învățământ obligatoriu, prin formarea capacității de a învăța. Investiția în educația timpurie este cea mai rentabilă investiție în educație. Învățarea timpurie favorizează oportunitățile de învățare de mai târziu. Deprinderile și cunoștințele dobândite devreme favorizează dezvoltarea altora ulterior, iar deficiențele de cunoștințe și deprinderi produc în timp deficiențe mai mari, oportunități de învățare ratate sau slab valorificate.

Educația timpurie cuprinde educația copilului de la naștere până la intrarea lui în grădiniță, în jurul vârstei de 3 ani. Grădinița, ca serviciu de educație formală asigură mediul care garantează siguranța și sănătatea copiilor și care, ținând cont de caracteristicile psihologice ale dezvoltării copilului, implică atât familia cât și comunitatea în procesul de învățare.

Deci, putem spune că: copilul este unic și abordarea lui trebuie să fie holistică; copilul trebuie îngrijit, alimentat, dar în același timp să i se facă și educație; mama, bunica, educatorul este pentru copil un partener de joc care cunoaște și aplică toate regulile; activitățile desfășurate în cadrul procesului educațional sunt adevărate ocazii de învățare situațională;

Relația familie – grădiniță – comunitate este hotărâtoare în educarea copilului.

Sistemul de învățământ românesc a înregistrat progrese remarcabile prin obligativitatea frecventării grupei pregătitoare prin programul „Generalizarea grupei mari pregătitoare în învățământul preșcolar românesc” și, în cadrul acestuia, în conformitate cu modificările și completările la Legea învățământului (stabilirea duratei învățământului obligatoriu de 10 ani și coborârea vârstei de școlarizare de la 7 la 6 ani), este revizuită *Programa activităților instructiv-educative în grădinița de copii*, activități destinate să promoveze și să stimuleze dezvoltarea intelectuală, afectivă, socială și fizică a fiecărui copil în parte și are în vedere atingerea următoarelor finalități ale educației timpurii (de la naștere la 6/7 ani): dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a personalității copilului, în funcție de ritmul propriu și de trebuințele sale, sprijinind formarea autonomă și creativă a acestuia; dezvoltarea capacității de a interacționa cu alți copii, cu adulții și cu mediul pentru a dobândi cunoștințe, deprinderi, atitudini și conduite noi. Încurajarea explorărilor, exercițiilor, încercărilor și experimentărilor, ca experiențe autonome de învățare; descoperirea, de către fiecare copil, a propriei identități, a autonomiei și dezvoltarea unei imagini de

sine pozitive; sprijinirea copilului în achiziționarea de cunoștințe, capacități, deprinderi și atitudini necesare acestuia la intrarea în școală și pe tot parcursul vieții.

Curriculumul pentru învățământul preșcolar prezintă o abordare sistemică, în vederea asigurării: continuității în interiorul aceluiași ciclu curricular; interdependenței dintre disciplinele școlare (clasele I-II) și tipurile de activități de învățare din învățământul preșcolar; deschiderii spre module de instruire opționale. Structural, curriculum aduce în atenția cadrelor didactice următoarele componente: finalitățile, conținuturile, timpul de instruire și sugestii privind strategiile de instruire și de evaluare pe cele două niveluri de vârstă (3-5 ani și 5-6/7 ani).

Obiectivele cadru sunt formulate în termeni de generalitate și exprimă competențele care trebuie dezvoltate pe durata învățământului preșcolar pe cele cinci domenii experiențiale.

Obiectivele de referință, precum și exemplele de comportament, ca exprimări explicite rezultatelor învățării (conceptelor, cunoștințelor, abilităților și atitudinilor, dar și ale competențelor vizate) sunt formulate pentru fiecare temă și fiecare domeniu experiențial în parte. În formularea acestora s-a ținut cont de: posibilitățile, interesele și nevoile copilului preșcolar, precum și respectarea ritmului propriu al acestuia; corelarea fiecărei noi experiențe de învățare cu precedentele; încurajarea inițiativei și participarea copilului preșcolar la stabilirea obiectivelor, selecția conținuturilor și a modalităților de evaluare

Bibliografie

- *Curriculum pentru educația timpurie a copiilor de la 3 la 6/7 ani, aprobat prin O.M. nr. 5233 din 01.09.2008, MECT.*
- BOCA C., BUCINSCHI M., DULMAN A. *Educația timpurie și specificul copilului - modul general pentru personalul grădiniței*, București, Editura EUCAȚIA 2000+, 2009
- TATU C. (2008) *Note de curs Consilierea familiei*, Facultatea de pedagogie, Brașov

DE CE SĂ RECICLĂM?

*Prof. Turcu Iuliana
Șc. Gimnazială „V. Goldiș” Alba Iulia*

Pe lângă beneficiile pe care le are reciclarea asupra planetei există și beneficii de natură economică:

- Programele de reciclare bine puse la punct sunt mai ieftine decât colectarea, depozitarea sau incinerarea deșeurilor;
- Reciclarea scade costurile companiilor, efortul de reciclare fiind acoperit de economiile realizate;
- Cu cât se reciclează mai mult cu atât scad și costurile;
- Reciclarea ajută la scăderea costurilor în gospodăriile unde rulează programe de colectare a deșeurilor plătite în funcție de cantitatea și tipul lor;
- Reciclarea creează locuri de muncă;

Merită să reciclăm? Răspunsul scurt este: Da.

E adevărat, anumiți critici se întrebă dacă programele obligatorii reprezintă un avantaj net, din moment ce pot necesita mai multe camioane, care consumă energie și emit dioxid de carbon în atmosferă.

Dacă luăm în considerare costul real al unui produs pe durata întregii sale vieți de la achiziționarea materiei prime până la crearea, consumarea și aruncarea lui, balanța se înclină puternic în favoarea reciclării.

Reciclarea - folosirea deșeurilor în locul materiilor prime nu doar conservă resursele naturale și reduce cantitatea de deșeurii ce trebuie arse sau îngropate, ci și micșorează poluarea și cererea de energie.

Până acum, Europa s-a situat pe primul loc în reciclarea materialelor pentru ambalaje încă în anul 1994. Directiva UE cere producătorilor, vânzătorilor și altor factori din lanțul de producție să împartă între ei povara reciclării.

Sticlele de plastic s-au dovedit a fi dificil de reciclat din punct de vedere economic, pentru că identificarea diverșilor polimeri folosiți la diferitele sorturi de sticlă poate necesita multă muncă.

Culorile diferite fac ca sticla să fie un obiect complicat de reciclat, iar piața s-a plafonat.

Aluminiul obișnuit poate conține aproximativ 40% aluminiu reciclat, postconsum. Dar aprovizionarea pieței cu cutii de aluminiu e în scădere, din cauza creșterii utilizării plasticului pentru recipientele de băuturi.

Industria poate economisi mari cantități de energie folosind deșeurii în loc să extragă și să prelucraze materii prime în stare brută. Se realizează economii și în procesul de producție. Când sunt folosite deșeurii de sticlă pentru producerea unor recipiente similare, furnalele pot fi reglate la temperaturi mai scăzute. Cât de mari sunt economiile? Pentru aluminiu reciclarea poate reduce consumul de energie cu 95%; pentru mase plastice-cu 70% ; pentru oțel-cu 60% ; pentru hârtie- cu 40%, iar pentru sticlă-cu 30%.

Computerele personale și alte produse electronice conțin componente care nu prezintă riscuri pentru utilizarea zilnică, dar devin toxice dacă nu sunt dezafectate corespunzător. Din micul volum de deșeurii electronice trimise reciclătorilor autohtoni, cea mai mare parte ajung în țări în curs de dezvoltare, unde recuperarea se face fără protecția mediului.

RISCURI PENTRU SĂNĂTATE

Elementele chimice din deșeurile electronice se pot infiltra în sol și în apă ori se pot împrăștia în aer, dacă produsele electronice sunt depozitate, incinerate sau dezmembrate în condiții necorespunzătoare.

1. PLUMB - conține neurotoxina care afectează și rinichii și sistemul reproducător. Chiar în cantități mici poate afecta dezvoltarea mintală a unui copil.
2. PVC - incinerarea acestui plastic generează dioxine extrem de toxice.
3. SUBSTANȚE IGNIFUGE BROMATE - acest grup de compuși poate afecta glanda tiroidă și dezvoltarea intrauterină.
4. BARIU - expunerea la niveluri ridicate provoacă tulburări gastrointestinale, slăbirea musculaturii, probleme respiratorii și creșterea sau scăderea tensiunii arteriale.
5. CROM - inhalarea de crom hexavalent poate să afecteze ficatul și rinichii, să crească riscul de cancer pulmonar și să provoace bronșită astmatică.
6. MERCUR - afectează funcționarea creierului și a rinichilor; nociv pentru făt; poate fi transmis prin laptele matern.
7. BERILIU - substanță cancerigenă, praful de beriliu provoacă boli pulmonare.
8. CADMIU - expunerea pe termen lung la acest agent cancerigen afectează rinichii și țesutul osos.

Legislația europeană de mediu, transpune aproape integral legile românești, forțează acum autoritățile să schimbe această stare de lucruri. Noile obligații de a recicla o treime din deșeurile provenite din ambalaje (procentul urmând să crească treptat până la 2 treimi în 2013), de a organiza colectarea selectivă a deșeurilor, de a recupera metanul din gropile de gunoi și de a capta și epura levigatul - zeama toxică produsă de depozitele de deșeurii au generat un sistem incipient de gestionare a acestor resturi. Am încercat să descopăr dacă și cum funcționează acest sistem urmărind drumul gunoiului, cu toate variantele sale: reciclare, achiziționare de la colectori privați, colectare separată, sortare la groapă, soluții economice alternative, proiecte civice. Am găsit mulți oameni puși pe fapte și o multitudine de soluții pentru o problemă care părea că nu are niciuna.

A recicla înseamnă a reutiliza un material la fabrica de produse noi. Dacă pentru metale (oțel, aluminiu) există multe întreprinderi reciclatoare, iar hârtia se rețopește în mai puține instalații, „ultimul răcnet” în materie de reciclare este plasticul.

Principiul care pune în mișcare tot sistemul de recuperare a deșeurilor este acela că poluatorul plătește. Legea îi obligă, așadar pe cei care pun pe piață ambalaje de orice tip să se ocupe de valorificarea lor.

Pentru 2000, cota negociată de UNIUNEA EUROPEANĂ a fost de 34%, din care cel puțin 28% prin reciclare, ea urmând să crească treptat până la 60% în 2013. Un grup de firme multinaționale, anticipând aceste obligații, au creat încă din 2003 o organizație care să aplice și în România sistemul „Der Grune Punkt”, adică să preia de la firme răspunderea colectării și reciclării deșeurilor.

Ca să nu plătească la Fondul de Mediu o amendă de un leu pe kg de ambalaj scos pe piață și ca să se dovedească responsabile față de mediu, firmele preferă să-și îndeplinească norma de <<maculatură, sticle și borcane>> stabilită de lege, plătind la diferite organizații o rată mult mai mică și doar pe cantitatea valorificată.

Experimentele reușite în valorificarea deșeurilor spun unul și același lucru: în principiu sistemul ar putea funcționa. Companiile și-au înțeles obligațiile, legile sunt votate, doar că toate acestea nu au ajuns încă la cetățean.

În rândul administrației, al colectorilor și al populației în general, domnește un sentiment de deznădejde. Peisajul românesc a fost transformat dramatic în groapa comunală ca urmare a modificării structurii consumului din ultimii 15 ani și a faptului că serviciile de salubritate acoperă doar 60% din teritoriul țării și colectează doar 80% din totalul deșeurilor generate. Până la urmă, banii care se pierd aruncând la groapă tot felul de materiale viabile, par neânsemnați în comparație cu ceea ce pierdem prin imagine: o țară mizerabilă, poluată de sticle goale și pungi din creierul munților până pe fundul lacurilor, o ladă de gunoi de 20 milioane de hectare.

Eu cred că lipsa de preocupare a cetățeanului pentru reciclare provine din lipsa de educație, de cultură, corelată poate și cu oferta precară din partea statului și a firmelor care activează în domeniu, menite să asigure infrastructura și să popularizeze buna gestionare a deșeurilor.

Bibliografie

1. Mac, I: *Mediul înconjurător*
2. Angelescu Anca: *Mediul ambient și dezvoltarea durabilă*
3. www.nationalgeografic.ro

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL „O FAPTĂ BUNĂ, O HRANĂ PENTRU SUFLET”

*Prof. inv. primar Suci Doina
Liceul cu Program Sportiv, Sebeș*

ARGUMENT:

„Nu există prilej mai minunat pentru dăruire, decât să poți da, zi de zi, tot ce ai mai bun și mai adevărat unei ființe cu sufletul deschis.”

Rabindranath Tagore

Într-o societate „egocentristă” omul uită că trăiește în comuniune cu alții și că alături de el se află semenii ce au nevoie de înțelegerea și sprijinul său. Astăzi, mai mult ca oricând trebuie să învățăm să ne acceptăm, să învățăm să respectăm principiile democrației autentice, pentru că numai împreună vom reuși să coexistăm într-o societate democratică europeană.

Este minunat să fii mereu prezent printre oameni cu inima și sufletul, să-i ajuți necondiționat acolo unde este nevoie. Atunci când dăruiești iubire, primești iubire, când respecti, ești respectat. Toate aceste valori pot fi cultivate în conștiința copiilor prin participarea directă la acțiuni. Piatra de încercare a omeniei e fapta bună căci omenia nu se manifestă în vorbe, ci în fapte.

Prin activități de voluntariat, copiii vor înțelege că valoarea unui om rezidă în ceea ce este capabil să dea și nu în ceea ce este el capabil să primească.

Cu siguranță, voluntariatul este singura modalitate prin care putem readuce o rază de speranță în sufletele celor pentru care soarta, din păcate, nu a rezervat prea multe bucurii. De asemenea, prin voluntariat nu numai că sădăm un zâmbet pe chipul celor care prea rar zâmbesc, dar învățăm totodată să fim responsabili, receptivi la problemele celorlalți...Într-un cuvânt: să fim oameni.

DESCRIERA PROIECTULUI:

Fiecare om are dreptul la o viață lipsită de grija zilei de mâine, dacă este posibil în armonie și liniște alături de ceilalți. Am considerat oportună inițierea acestui proiect educațional prin care am încercat să deschidem atât sufletul copiilor spre implicare prin activități comunitare, cât și al părinților și cadrelor didactice. Acțiunea a demarat cu ușurință pentru că a pornit din inimă, cu gândul la cei mai puțin fericiți decât noi. Tot ceea ce ne-am propus am structurat într-un parteneriat întocmit pe o perioadă de un an de zile, cu posibilități de prelungire. Atunci când cu eforturi materiale minime, dar cu multă iubire se poate pune un mic stâlp de rezistență la întărirea încrederii în ceilalți, nici un sacrificiu nu este prea mare.

SCOPUL:

- * Dezvoltarea spiritului comunitar la copii, părinți, cadre didactice;
- * Colaborarea pentru îndeplinirea unui scop nobil;
- * Dobândirea unui comportament responsabil față de persoanele aflate în dificultate.

OBIECTIVE:

- * crearea unor momente de bucurie pentru persoanele dezavantajate din diferite motive;
- * cultivarea spiritului de toleranță;
- * promovarea ideii de voluntariat printre copii și părinți;
- * sensibilizarea copiilor la greutățile semenilor ;
- * educarea sensibilității copiilor prin implicarea lor în acțiuni caritabile venite în sprijinul persoanelor aflate în dificultate;
- * cultivarea imaginației, a creativității copiilor prin realizarea cadourilor și a lucrărilor artistice din cadrul proiectului.

COORDONATORUL PROIECTULUI:

- * Prof. inv. primar: Suci Doina, Liceul cu Program Sportiv, Sebeș.

PARTENERI:

- * Liceul cu Program Sportiv, Sebeș;
- * Căminul pentru Persoane Vârstnice, Sebeș;
- * reprezentanți ai comunității locale;
- * comitetele de părinți de la clasele a II- a.

GRUP ȚINTĂ:

- * elevii claselor a II- a de la Liceul cu Program Sportiv, Sebeș, părinți, voluntari.

BENEFICIARI:

- * Persoanele vârstnice de la Căminul pentru Persoane Vârstnice, Sebeș.

DURATA PROIECTULUI- an școlar 2012/2013, cu posibilitatea prelungirii.

RESURSELE PROIECTULUI:

- * **Resurse umane:** elevii, învățătorii și profesorii de religie de la clasele a II- a, părinți, voluntari, reprezentanți ai comunității locale și ai Căminului pentru Persoane Vârstnice;
- * **Resurse materiale:** culegeri de colinde, cântece și poezii, aparat foto, carton colorat, acuarele, carioci, lipici, produse alimentare, îmbrăcăminte etc. ;
- * **Resurse financiare:** sponsorizări, susținerea financiară din partea părinților, a cadrelor didactice și a celorlalte persoane implicate în proiect, vânzarea obiectelor realizate de elevi cu ocazia sărbătorilor de iarnă.

STRATEGIA DE REALIZARE:

- * conversații, explicația, exercițiul, studiul de caz, lucrul individual, în echipă, vizite, expoziții, activități practice.

EVALUARE:

* analiza activităților desfășurate, expoziții cu vânzare, programe artistice, realizarea unui album foto.

MEDIATIZARE ȘI DISEMINARE:

* articole în presa locală, expuneri în cadrul sesiunilor de comunicări, simpozioane, publicații.

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR:**1. „Și nouă ne pasă...”/ oct. 2012**

- * lansarea proiectului în cadrul ședinței cu părinții, învățătoarele și profesorii de religie;
- * solicitarea implicării lor în proiect;
- * anunțarea partenerilor;
- * stabilirea responsabilităților.

2. „ Să dăm o mână de ajutor!” / nov. 2012

- * vizita elevilor la Căminul pentru Persoane Vârstnice, Sebeș;
- * ecologizarea curții și a spațiilor verzi din incinta căminului.

3. „În această lună nimeni nu e singur...” ! / dec.2012

* realizarea unei expoziții cu vânzare a lucrărilor efectuate de elevi cu ocazia sărbătorilor de iarnă;

* achiziționarea unui pom de Crăciun, amplasarea lui în curtea căminului și împodobirea acestuia cu obiecte confecționate de elevi;

* susținerea unui program de colinde în jurul bradului.

4. „ Oferim un mărtișor”/ 8 martie 2013

- * prezentarea unui spectacol dedicat zilei de 8 Martie;
- * oferirea de mărtișoare, flori, dulciuri și fructe persoanelor de la cămin.

5. „Dăruind din suflet, câștigi un zâmbet”/ aprilie 2013

- * pregătirea unor mici surprize, pentru partenerii noștri din proiect;
- * expedierea lor cu ocazia zilei de Paște.

6. „Ce am realizat împreună?”/ iunie 2013

- * evaluarea activității proiectului pentru acest an școlar;
- * discuții cu copiii privind impactul proiectului asupra lor;
- * masă rotundă cu părinții;
- * discutarea împreună a posibilităților de continuare a proiectului;
- * planificarea activităților pentru anul viitor (sugestii, propuneri);
- * oferirea unor diplome copiilor implicați în proiect;
- * realizarea unui album fotografic.

Bibliografie

1. Băran - Pescaru, Adina- „Parteneriat în educație”, București, Ed. Aramis Print, 2004;
2. Steinhardt, Nicolae- „Dăruind vei dobândi” Ed. Mănăstirii Rohia, 2006.

ABORDAREA SISTEMULUI DE ASIGURARE A CALITĂȚII LA COLEGIUL ECONOMIC „DIONISIE POP MARȚIAN” ALBA IULIA - model propus -

*Prof. dr. ec. Popa Victoria
Colegiul Economic „Dionisie Pop Marțian” Alba Iulia*

Manualul de asigurare a calității poate fi structurat în trei părți, astfel:

Partea I Scop, domeniu de aplicare, terminologie, prezentarea organizației

Partea II Responsabilitățile managementului

Partea III Sistemul de asigurare a calității

“Sistemul de asigurare a calității reprezintă ansamblul de structuri organizatorice, responsabilități, proceduri și resurse orientate pentru implementarea managementului calității.”[1]

1. Scop

- școala este capabilă să se asigure ca organizație și să asigure elevii, partenerii și beneficiarii externi

2. Descriere

- elementele fundamentale care definesc sistemul de asigurare a calității

2.1. Politica privind calitatea

- declararea, de către conducerea școlii, a angajamentului de a întâmpina cerințele beneficiarilor.

2.2. Manualul de Asigurare a Calității

- se precizează dacă descrie, la un nivel suficient, politicile și elementele sistemului care îndeplinesc cerințele stabilite prin obiective.

2.3. Manualul de Proceduri

- se precizează dacă este asociat Manualului de Asigurare a Calității și descrie în detaliu procesele și responsabilitățile aferente membrilor organizației.

2.4. Instrucțiunile de lucru

- detaliază procedurile pentru un loc de muncă sau pentru activități specifice.

2.5. Planificarea calității

- activități practice

3. Cerințe ale sistemului de asigurare a calității

3.1. Domenii de responsabilitate

- responsabilul pentru asigurarea și controlul implementării sistemului de Asigurare a Calității și a Procedurilor asociate

- modalitatea prin care se realizează Planificarea Asigurării Calității

3.2. Marketing

- informații despre structura piețelor școlii

- obiective de marketing: încotro vrem să mergem?

- strategii de marketing: cum ajungem acolo ?

- marketing-mix: ce trebuie să utilizăm în acest scop?

3.3. Contractele cu beneficiarii

3.4. Oportunități egale

- școala se angajează să promoveze oportunități egale tuturor constituenților indiferent de rasă, etnie, sex, vârstă.

3.5. Proiectarea, planificarea și dezvoltarea activităților didactice

- Manualul de proceduri trebuie să conțină proceduri pentru planificarea, revizuirea și dezvoltarea activităților didactice în funcție de necesități, precum și pentru evaluarea competențelor și/sau nevoilor de dezvoltare în concordanță cu cerințele activităților desfășurate.

3.6. Responsabilitatea activităților

- se precizează persoanele responsabile de a asigura existența pentru fiecare oră de predare a specificațiilor adecvate care definesc rezultatele vizate;

- se precizează persoanele responsabile asigurării resurselor umane și materiale necesare satisfacerii specificațiilor activităților.

3.7. Verificarea și modificarea programelor propuse pentru CDS, CDL

- se precizează dacă la nivelul școlii se implementează proceduri prin care să se asigure validarea activităților didactice înainte de începerea acestora.

3.8. Aprobarea și difuzarea documentelor

- se precizează dacă școala are stabilite și utilizează proceduri pentru elaborarea, aprobarea, publicarea, controlul și auditarea documentelor specifice definite în concordanță cu cerințele politicii de calitate;
- se precizează dacă procedurile pentru controlul, modificarea, aprobarea, publicarea și retragerea procedurilor fac parte din Manualul de Proceduri care este la dispoziția personalului implicat.

3.9. Modificări ale documentelor

- se precizează responsabilitatea pentru evidența documentelor referitoare la Sistemul de Asigurare a Calității;
- descrierea condițiilor și a modalităților prin care se face modificarea documentelor (evidența modificărilor, responsabilități, etc.)

3.10. Achiziții

- se fac referiri la selecția și comanda resurselor materiale, achiziționarea resurselor materiale, procedurile de achiziționare, controlul produselor achiziționate, etc.

4. Cerințe ale proceselor de control

4.1. Identificare și trasabilitate

- se fac referiri la existența procedurilor privind înregistrarea elevilor și activităților didactice, înregistrarea echipamentelor și materialelor.

4.2. Selecția personalului

- se fac referiri la persoanele care au sarcina să asigure resursele umane adecvate în vederea satisfacerii necesităților procesului didactic;
- se precizează dacă există proceduri specifice în vederea asigurării satisfacerii criteriilor de selecție în concordanță cu Politica de calitate a școlii.

4.3. Programare, modalități de predare și revizuirea activităților didactice ținute de profesor

- se precizează modul de derulare a activităților didactice.

4.4. Asistența socială și alte servicii adiționale pentru elevi

- se fac referiri la bursele de studiu, programul social "Bani de liceu", etc

5. Evaluarea rezultatelor

5.1. Sisteme de evaluare și testare

5.1.1. Evaluarea și testarea intrărilor

- evaluarea inițială a elevilor (se precizează dacă rezultatele școlare anterioare ale elevilor, precum și experiența educațională și de muncă acumulată până la data înscrierii, sunt analizate și evaluate în raport cu criteriile de admitere, în funcție de cerințele specifice ale formei de studii și ale procedurilor stabilite);
- evaluarea resurselor materiale achiziționate (se fac referiri dacă școala utilizează proceduri specifice pentru a asigura concordanța echipamentelor și materialelor achiziționate cu specificațiile din comenzile emise către furnizori).

5.1.2. Evaluarea și testarea proceselor

- Evaluarea și testarea elevilor

- se precizează dacă în timpul semestrelor, se desfășoară activități de testare și evaluare a elevilor în concordanță cu cerințele specifice ale fiecărei discipline, conform procedurilor stabilite.

- Evaluarea și testarea personalului

- se precizează dacă periodic, se efectuează analiza și evaluarea performanțelor întregului personal al școlii (cadre didactice, personal administrativ, etc.), în conformitate cu standardele de performanță definite de procedurile stabilite;
- se detaliază atunci când sunt identificate nevoi specifice de dezvoltare profesională a personalului ca urmare a evaluărilor efectuate, și se precizează dacă se efectuează programe de training în conformitate cu procedurile specifice stabilite.

5.1.3. Evaluarea și testarea finală

- se fac referiri la desfășurarea evaluării și testării finale;
- se precizează cum se face absolvirea fiecărei forme de învățământ.

5.1.4. Înregistrarea documentelor privitoare la evaluare și testare

- se precizează dacă documentele de evaluare și testare utilizate sunt în conformitate cu legislația în vigoare, cu normele stabilite de către M.E.C.T.S., cu reglementările prevăzute de ISJ și cu cerințele Sistemului de Asigurare a Calității;

- se fac referiri la întocmirea și păstrarea documentelor de înregistrare a rezultatelor școlare pentru toți elevii precum și la analiza rezultatelor evaluărilor elevilor în raport cu nivelul de performanță proiectat pentru fiecare disciplină în vederea asigurării conformității cu standardele de calitate specificate în programe;

5.2. Consecvența metodelor de evaluare și de testare

5.2.1. Elevi

- se precizează dacă metodele de evaluare și testare utilizate pentru fiecare disciplină și formă de învățământ sunt analizate periodic de către Comisia de asigurare a calității și echipa formată din experți în domeniile vizate (inspectori, metodiști), urmărindu-se validitatea și eficacitatea acestora. 5.2.2. Resurse materiale

- se fac referiri la gradul de conformitate a parametrilor de funcționare a echipamentelor;

5.3. Controlul de neconformitate

5.3.1. Dispoziții generale

- se precizează categoriile pentru care va fi identificată neconformitatea (ex. activitatea elevilor, procese educaționale și procesele auxiliare aferente; materiale și echipamente utilizate direct în procesele educaționale);

- responsabilitatea de a modifica o procedură atunci când în cadrul acesteia a fost identificată o nonconformitate, de a nominaliza activitățile nonconforme, de a ține evidența nonconformităților și a modului de îndeplinire a acțiunilor corective.

5.3.2. Activitatea elevilor

- se face referire la monitorizarea activității, la serviciile de consiliere (consultații, pregătire dirijată etc.) în vederea îmbunătățirii nivelului de performanță.

5.3.3. Procesele educaționale și procesele auxiliare aferente

- se face referire la monitorizarea sistemelor și procedurilor aferente serviciilor educaționale către beneficiari, precum și a serviciilor suport;

- se precizează dacă există un raport de nonconformitate, astfel încât procedurile să poată fi evaluate și îmbunătățite, dacă reclamațiile clienților sunt înregistrate și arhivate împreună cu documentele care atestă rezolvarea acestora.

5.3.4. Materiale și echipamente utilizate direct în procesele educaționale

- se precizează dacă echipamentele care nu funcționează sau materialele deficitare se înregistrează în documentele specificate de procedurile stabilite și se raportează responsabililor în vederea întreprinderii de acțiuni corective.

5.4. Acțiuni corective și preventive

5.4.1. Dispoziții generale

- se precizează dacă sunt întreprinse acțiuni corective referitoare la toate nonconformitățile raportate, în vederea eliminării sau reducerii nonconformităților și asigurării controlului continuu și îmbunătățirii calității;

- se precizează dacă procedurile pentru acțiunile corective sunt specificate în Manualul de Proceduri.

5.4.2. Responsabilități

- se precizează persoanele care au responsabilitate privind acțiunile corective și responsabilitățile.

5.4.3. Acțiuni

5.5. Evaluarea internă

5.5.1. Programare

- se precizează dacă aspectele Sistemului de Asigurare a Calității sunt evaluate intern periodic, în concordanță cu programul de evaluare specificat în Manualul de Proceduri, în vederea determinării adecvării și eficacității acestora.

5.5.2. Desfășurare

- se precizează dacă sesiunile de evaluare se desfășoară în conformitate cu Procedura de evaluare internă.

5.5.3. Responsabilități pentru acțiunile corective

- se precizează dacă rapoartele de evaluare internă sunt prezentate responsabililor din domeniul evaluat și sarcina acestora de a întreprinde acțiunile corective necesare.

5.5.4. Rapoarte de evaluare

- se fac referiri la păstrarea rapoartelor de evaluare.

Bibliografie

1*** STAS ISO 8402 (1-1991) Calitate - vocabular

2. <http://aracip.edu.ro/>

3. <http://www.edu.ro/index.php/articles/9876>

4. <http://www.tvet.ro/details.php?lang=RO&id=18>